

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кс 16/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Бекима Мазрекуа, због кривичног дела тероризам из члана 125. КЗ СРЈ кажњивог по члану 139. ст.2 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22. КЗ СРЈ, одлучујући о сукобу надлежности који је покренуо Виши суд у Београду Ик По1 7/25 од 16.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступак извршења казне затвора у трајању од двадесет година у кривичном поступку против осуђеног Бекима Мазрекуа, због кривичног дела тероризам из члана 125. КЗ СРЈ кажњивог по члану 139. ст.2 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22. КЗ СРЈ, по правноснажној пресуди Вишег суда у Нишу К 47/10 од 20.12.2023. године, **СТВАРНО И МЕСНО НАДЛЕЖАН** је Основни суд у Нишу.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу К 47/10 од 20.12.2023. године, окривљени Беким Мазреку из села ..., општина Ораховац – Аутономна покрајина Косово и Метохија, оглашен је кривим због кривичног дела тероризам из члана 125. КЗ СРЈ кажњивог по члану 139. ст.2 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22. КЗ СРЈ и осуђен је на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 02.08.1998. године до 26.03.2002. године. Наведена пресуда је постала правноснажна дана 10.10.2024. године и извршна дана 06.11.2024. године.

Основни суд у Нишу се решењем Ик 305/25 од 30.07.2025. године огласио стварно ненадлежним за упућивање осуђеног Беким Мазреку из села ..., општина Ораховац, са последњим познатим пребивалиштем у Ораховцу, село ... бб, рођеног дана године у селу ..., општина Ораховац, на извршење казне затвора у трајању од двадесет година, на коју је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу К 47/10 од 20.12.2023. године, због кривичног дела тероризам из члана 125. КЗ СРЈ кажњивог по члану 139. ст.2 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22. КЗ СРЈ и по правноснажности решења списе предмета доставио

председнику Вишег суда у Београду, као стварно надлежном за даље поступање у овој кривичноправној ствари.

Виши суд у Београду је покренуо пред Врховним судом поступак за решавање сукоба надлежности, налазећи да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Нишу. Ово из разлога јер је након спроведених безбедносних провера, односно прибављања извештаја од Безбедносно – информативне агенције и Дирекције полиције, као и мишљења Јавног тужилаштва за организовани криминал, утврђено да у односу на осуђено лице Беким Мазреку не постоје околности наведене у члану 14. Закона о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала, из ког разлога се, по оцени Вишег суда у Београду, у поступку извршења казне на коју је именовани правноснажно осуђен у одсуству не може примењивати Закон о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала већ искључиво Закон о извршењу кривичних санкција, па Виши суд у Београду налази да се предметни поступак извршења казне затвора треба окончати пред Основним судом у Нишу као стварно и месно надлежним судом.

Врховни јавни тужилац је у поднеску Ктр 1046/25 од 28.10.2025. године, изнео мишљење, да је у конкретном случају, упућивање окривљеног Беким Мазреку на издржавање казне затвора у трајању од двадесет година, месно и стварно надлежан Основни суд у Нишу.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са образложеним предлогом Вишег суда у Београду за решавање сукоба надлежности, па је нашао да је за даље поступање у кривичном предмету окривљеног Беким Мазреку, ради извршења казне затвора у трајању од двадесет година, на коју је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу К 47/10 од 20.12.2023. године, због кривичног дела тероризам из члана 125. КЗ СРЈ кажњивог по члану 139. ст.2 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22. КЗ СРЈ, стварно и месно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 54. Закона о извршењу кривичних санкција прописано је да је за упућивање осуђеног на извршење казне затвора надлежан основни суд према пребивалишту, односно боравишту осуђеног у време када је одлука којом је казна изречена постала правноснажна, као и да исти суд задржава надлежност и ако се пребивалиште, односно боравиште осуђеног касније измене, док је одредбом члана 55. став 1. Закона о извршењу кривичних санкција предвиђено да када су боравиште и пребивалиште осуђеног непознати, за упућивање осуђеног на извршење казне затвора надлежан је основни суд који је донео првостепену одлуку, а ако је одлуку донео виши суд, за упућивање је надлежан основни суд у месту седишта тог вишег суда.

Одредбом члана 9. Закона о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала, прописано је да је у поступку извршења казне затвора за кривична дела из члана 1. став 1. и 2. овог закона надлежан председник Вишег суда у Београду, при чему је одредбом члана 1. став 1. Закона о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала, између осталог, прописано да се овим законом уређује поступак извршења казне затвора за кривична дела која

се, у смислу Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, сматрају кривичним делима организованог криминала, као и организација и надлежност државних органа у поступку извршења казне, док је ставом 2. тачка 1. прописано да се под условима предвиђеним овим законом, одредбе овог закона примењују и на извршење казне затвора за кривично дело тероризма из члана 312. КЗ.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала прописано је да се за извршење изречене казне затвора за кривична дела из става 1. и 2. овог члана образује Посебно одељење за издржавање казне затвора за кривична дела организованог криминала у казнено – поправном заводу затвореног типа са посебним обезбеђењем (у даљем тексту: Посебно одељење), као и да је одредбом члана 14. став 2. овог закона, која одредба носи наслов Упућивање на издржавање казне, између осталог, прописано да се на издржавање казне затвора у Посебно одељење може упутити и пунолетно лице мушког пола које је правноснажно осуђено, а налазило се у притвору по правноснажности пресуде односно правноснажно је осуђено у одсуству за кривична дела из члана 1. став 2. тачка 1. овог закона за која постоје околности из става 1. тачка 4. и тачка 5. цитираног члана. Дакле, у Посебно одељење може се упутити и пунолетно лице мушког пола које је правноснажно осуђено у одсуству због кривичног дела тероризам уколико се утврди да постоје околности које указују на опасност да ће осуђени преко другог лица угрозити судије, јавног тужиоца или другог учесника у поступку који је у току или је правноснажно окончан или другог службеног лица које је поступало у преткривичном поступку или у поступку извршења казне односно уколико се утврди да постоје околности које указују на опасност да ће осуђени наводити друго лице на извршење кривичних дела.

Одредбом члана 15. став 2. Закона о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала прописано је да се постојање околности наведених у члану 14. овог закона утврђује на основу чињеница и доказа прикупљених у току кривичног поступка, те из извештаја полиције и служби безбедности, као и мишљења јавног тужиоца.

Из списка предмета произлази да након прикупљања извештаја и мишљења, као и чињеница и доказа прикупљених у току кривичног поступка, у односу на осуђено лице Беким Мазреку, нису наведене околности које би указивале на испуњеност критеријума за примену члана 14. став 2. Закона о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала, па се у односу на ово правноснажно осуђено лице не примењује Закон о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала већ се у односу на именованог и по налажењу Врховног суда, има применити поступак редовног извршења казне затвора преко надлежног основног суда.

Имајући у виду све наведено, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоје околности које би указивале на испуњеност критеријума за примену члана 14. Закона о извршењу казне затвора за кривична дела организованог криминала у односу на осуђено лице Беким Мазреку, из ког разлога се у поступку извршења казне затвора на коју је именовани правноснажно осуђен, има

применити Закон о извршењу кривичних санкција, те поступак извршења казне затвора окончати пред Основним судом у Нишу као стварно и месно надлежним судом.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, у смислу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова и члана 36. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић